

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

08
891.451

Book No.

T 837k

N. L. 38.

MGIPC-S4-38 LNL/56-22.5.57-50,000.

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

କାଳିକାତା ବନ୍ଧୁଜା ।

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମହାବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୋଦ୍ଧତ ଓ

ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

୮, ସେକ୍ସ, ଡେମସ ସୋୟର ବଲ୍‌ବୋରା ।

Misc

Printed by M. L. Maharana,
Calcutta Utkal Press.

8, St. James Square, Bow Bazar.

1919

ମୂଲ୍ୟ ଚକ୍ର ପଞ୍ଚାସା ମାତ୍ର ।

NOT TO BE LENT OUT

IMPERIAL LIBRARY.

NOV - 2 1920

On

891-451

T 837K

188.C.108.

କଲିକତା ବଣ୍ଟନା ।

ସ୍ବର—ରସବୋଇଲ ।

ସୁଖ କୋବେଦେ ଦେଉଣ ମରତ । ବଞ୍ଚିବ କଲିକତାର ଶ୍ରାବତ ।
ପୁରୁ ସହରର ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ । କଲିକତା ନାମ ହୋଇଛି ଥାଇ ସେ ।
ଗଙ୍ଗାଙ୍କ କୂଳେ ବସିବ ସେ । ପ୍ରାଚ ପାଦ ଦାନେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜନେ ଲାଗିବ
ଉପାଶ ପଡ଼ି ସେ । ୧ ।

କଲିକତା ସୀମା କହୁଛି ବାଛି । ସୁବେ ସାବୋଇଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥେ
ଅଛି । ପ୍ରସ୍ତମେ ତାହାର ଦେଖ ଅଛନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣରେ ବାଲିଗଙ୍ଗ ବସିବ ସେ
ବୟର ଉତ୍ତର ସୀମା ସେ । କାଶିପୁର ଦାଗବଜାର ଅଛି କଲିକତାର
ମୁହମା ସେ । ୨ ।

ହାବୋଡ଼ା ଶାଲବା ରେଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ
କୁହକ । ଗଙ୍ଗାରେ ହୋଇଛି ରାସେଣୀ ଖୋର । ଗାଡ଼ି ଘୋଡ଼ା ଯାନ୍ତି
ମାଲକୁ ମାଲ ସେ । ଦେଖି ଅତି ଯାଏ ଲୁଗି ସେ । ସେହି ମହାପାତ୍ର
ବୁଦ୍ଧିରେ ହୋଇଛି ତାଙ୍କୁ ଦେବ ଗୁଣ ଲେଖି ସେ । ୩ ।

ବଜାରର ଶ୍ରାବ କିଛି ବଜାର । ଚାହିଁ କୋଠାବାଡ଼ି ଫାଟିବା
ବଜାର । ସୁତକେ ବଡ଼କେ ଦସର ତୋର । ଲୁହେଇ ସମସ୍ତେ ଗୋବର ପସ

ସେ । ମୟାଶ୍ରୟ ଧର୍ମମାନେ ସେ । ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରସିଂହ ବାଢ଼ ଶକ୍ତି ହୋଇଅଛି
ଜନ୍ମିଅଛି ସ୍ବର୍ଗ ଦେବେ ସେ । ୪ ।

ଗୋରୁ ଗୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଶ୍ରେମ ମଝଇ । ଘାଉଛି ଅସୁଖ ନାହିଁ ଅସର ।
ଠାବେ ଠାବେ ଇଡ଼ ସୁଗ୍ରୀ ହୋଇଛି । ଅଳଙ୍କେ ପୁଲିଶ ଜଣି ରହୁଛି
ସେ । ଦେଖିଲେ ହୋଇବ ବଣା ସେ । ଇଡ଼ାପଣା ଲୋକେ ଗୁଲିଗାରି-
ପାତ୍ର ଅବରୁଦ୍ଧ ସନ କଣା ସେ । ୫ ।

ଜାହାଜର ରଡ଼ କହ ନ ଯାଏ । ଖୋଲଖୋଲ ପୁଅଁ କମ୍ପୁଣ୍ୟାଏ ।
ଗ୍ରାମୋତ୍ତମ ଗାଳ ଅତି ବଡ଼ଟି । ସୁନ୍ଦର ରଜୁଛି ପୁଅଁକ ରଥ ସେ ।
ହା*ସଗାଡ଼ାଳୁ ଦେଖ ସେ । କଲେ ବଦେଦନା ସେ ଧନ ଶ୍ରାବନା ଲବଣ
ଲୋଗିଲେ ପୁଅଁ ସେ । ୬ ।

ଜମିଜଳା ବାଟ ଦେଖିବ ଯାଇଁ । ବହୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରାବନ ସେହି ।
ବନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଲୋକ ବାହ । ଦେଖିଲୁ ଲୋକକୁ ମାଡ଼ିଲ ଚୋର ସେ ।
ଜାତୁର ପଞ୍ଚାଶ କର ସେ । ହୁକୁମ ପାଇଣ, ବରଲ୍ ଦେଇଣ ସଂସାର
ସାଅନ୍ତୁ ସାରି ସେ । ୭ ॥

ଝିକଟ ଲାଟିଣ ଚଳିବ ଦେବେ । ଗଡ଼ମାଠ ଡାକି ଦେଖିବ ତେବେ ।
ପାତାଳପୁରେ ବସିଛି ବଜାର । ଡାକିଲେ ଲୋକ ହଜାର ହଜାର ସେ ।
ବହୁତ ଗୋଷ କମାଣ ସେ । ନାନା କାରଖାନା ପୁଅଁ ହେବେ ବଣା ଇନ୍ତ୍ର
ଲୋକ ପଲଟଣ ସେ । ୮ ।

ଜା ରଥରେ ସୁଗ୍ରୀ ଗାଡ଼ି ଯାଉଛି । କେତେକ ଶ୍ରାମେ ଦମିଲୁ
ହୋଇଛି । ଅଳ୍ପବୁରେ ହାଇକୋଟ ଅଟୁଥି । ଶ୍ରୀ ଧର ଦସିଲେ
ପୁଲିଶି ସେ । ସୁଦୃଢ଼ ପରାସି ସେ । ଅନୁମତି ନେଲେ ଇଡ଼ରୁ
ଯିବ ହାତମ ହୁକୁମ ଅଛି ସେ । ୯ ।

ଭଗବାନୁ ବସିଛି ପାଇପ କଳ । ରକ୍ତନ ହାନକ ଘୋରାଏ ଡଳ ।
 ଡାକ ଡାକ ଡାକ ଶବ୍ଦନ ହାନେ । ଦଣ୍ଡ ଶୋଷ ବାଣୀ ମିଳଇ ଶଶେ
 ସେ । ସୁପ୍ତା ଗଳ କେ ବସିବ ସେ । ଲୁଚନ ଲୁଗାଟି ନମ୍ବର ଚିତ୍ତିଲେ
 ଲମ୍ବେ ସେ ବେଦ ପାଇବ ସେ । ୧୦ ।

ଡକିଆଳାକୁ ଦେଖିବା ଅଣା । ମାହାପୁର ଲୁଗେ ଚାରି ପଇସା । ବ୍ୟାଘ୍ର
 ଲୋକ ମକଳକୁ ଗଣେ । କାଲିକାରେ ଲୁଗା ଅତି ଯତନେ ସେ । ନାନା
 ଦେଖୁ ଲୁଗା ଅସି ସେ । କିଛି ଦେଖଇ ସଜ୍ଜିତ ସୁର ମର୍ଦ୍ଦେ ପଡ଼ିଛି ତ
 ଶସି ସେ । ୧୧ ।

ସୁରମାଳ ବଜା ବହୁବଳାରେ । ଦମକୁ ହୁଅଇ ଟଙ୍କା ହଜାରେ ।
 ଶିଳିପାନ ଲୁଗେ ଏକ ପଇସା । ଦମନ ଅତର ଚର୍ଚ୍ଚରେ ମିଶା ସେ ।
 ମହ ମହ ଲୋଲ ବାସେ ସେ । ଅନ୍ୟ ବୋକାଳକୁ ଲୁଗା ବସିବ କିଛି
 ଲୁଗାକୁ ନ ଅସେ ସେ । ୧୨ ।

ହକ୍ତାହେବ ହାଟେ ନାନାକ ଫଳ । ସୁପକ୍ତ ପକାର୍ଥ ଲୋଲଇ
 ଲୁଲ । ଘୋଡ଼ିଏ ବୋକାଳ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା । ନାନା ମଧ୍ୟ ମାଂସ
 ସେଠାରେ ବଜା ସେ । ଗଣନା କରିଲେ ବସି ସେ । ଦମ ଚାରି ପାଞ୍ଚ
 ଡାକାକୁ ଲୁଗିବ ଲୁଗି ଦେଖରେ ଘୋଡ଼ି ସେ । ୧୩ ।

ଓଡ଼ିଆ ବଙ୍ଗଳା ଖାଣି ନାଗର । ଲଂବେଇ ଦେଲେ ଘୁନି ଦେଲେ ।
 ବର୍ଷଣୀ ମର୍ଦ୍ଦା ଅରଷ ସେତେ । ଠାବେ ଠାବେ ଝୁଲୁ ଲୋଲଇ ଦେତେ
 ସେ । ନାନା ଦେଖ ଲୋକ ଲୁଲ ସେ । ବଜାର ଦେଖିଲେ କୋଟୀ
 ଲୋକ ଯିବା ଅସିବା ଗହଳ ସେ । ୧୪ ।

ବଜାରରେ ନାନା ସୁପ୍ତା ହୋଇଛି । ଠାବେ ଠାବେ ଜଳ କଳ

ବସିଛି । ଅତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯେ ବମକର । ଦଣ୍ଡକେ ଶୋଷର ନଦର
ତଳ ଯେ । ଲୁହକି ଯେ ଉଠାଇ ଯେ । ଅଗ୍ନି ଲୁଗିଗଲେ କୋଠା
ବାଡ଼ିବରେ ଶଶକେ ଦିଏ ଲୁହର ଯେ । ୧୫ ।

ଧନ୍ୟ ସେ ପରଶୁନାଥ ମନ୍ଦିର । ତହ ଦତ୍ତ ଅତି ମନୋହର । ସୁସ୍ବ
ମାଳା ମୋତି ମାଣିକ୍ୟ ସବୁ । ସୁନେଲୁ ଲୁଗିଲୁ ଦଶର ଗୋସୁ ଯେ ।
ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ସବୁ ଯେ । କେଉଁଦିନ ଆସି ଦଣ୍ଡକମାଁ ଶିଖି ସୁବେ
କାଉଣର ହେଲୁ ଯେ । ୧୬ ।

ଅଳ୍ପ ଦେଖିବା ଶୋଭାସୁ ମାରି । ନାଲି ହଳଦିଆ ଦଣ୍ଡକୁ ସୁଜି ।
ସଂସାର ଲକ୍ଷରେ ଦେଖିବା ନାହିଁ । ସ୍ବର୍ଗରୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଛି ଖିଲାଉ ଯେ ।
ଉଷମା ନ ସଞ୍ଜେ ମୋଡେ ଯେ । ଧରଣୀସୁଖି ଅଳଙ୍କାରେ ଶୋଭା
ମନକୁ ଆଉଛି ପ୍ରତି ଯେ । ୧୭ ।

ବନା ହିତକେ ଯାବୁବର ଯିବ । ଇଡା ବାଡ଼ିମାତ ବାରେ ରଖିବ ।
ମଲ୍ଲ ଯନ୍ତ୍ର ହେବେ ସେଠାରେ ରଖେ । ବହୁଲପର ଲୁହାନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧେ
ଯେ । ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁବ କେତେ ଯେ । ଜଳପର ପ୍ରଳୟର ବନପର
ବେଳର ଲୁହର ଯେତେ ଯେ । ୧୮ ।

ବକବଦାରୁ ଶୋଭୁ ବଜାର । ଗୁରୁଶିଖ ବଜାର ଅବର ।
ବୈଠକଶାଳା ବାଗାରେ ଅଛଇ । ଶିଖରବାରୁ ଶ୍ରେମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ଯେ
ଲୁହପରାଣି ହିତକ ଯେ । ବାବୋଡ଼ାରୁ ଶିଖରବା ତହଶୋଷ ବଣ
ମିଳିତରେ ରେଡ଼ ଯେ । ୧୯ ।

ବୈ ବୈ ହୋଇଁ ମୋଟର ଗାଡ଼ । ଷବୁ ପ୍ରଳୟ ଆଉଛି ରୁଡ଼ ।
ଏମ୍ ଅସୁଆବ ଦେଖିବ ଯାଏ । ଲୁହବାଲେକର ପଦ୍ମର ରସେ ଯେ ।

ଭକ୍ତା ଶୋକାଗତ ତେଜେ ଯେ । ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ହୋଇ ହଜାର ହଜାର
ବାଇସେଇ ଗୁଣେ ନିଜେ ଯେ । ୧୦ ।

ବୋକାଜେ ବୋକାଜେ ଲେଖିଛୁ ଘଣ୍ଟା । ଦେଖି କେ ବୋଲଇ
ହେଲୁଦଣ୍ଡ । ଦୈଘାଠାରେ କଲ ମୋଡ଼ ଦବ । ନିମିଷକେ ଶୂନ
କରିଣ ଯାଏ ଯେ । ଶାନ୍ତିଆନା ଯିବା ସୁଖ ଯେ । ଉଷରୁ ପାଇପି ରବୁ
ଶାନ୍ତି ଦେଲେ ପାଣି ପଡ଼େ ଲବ ଲବ ଯେ । ୧୧ ।

ନାନା ଦେଖିବୁ ଗାଉଣା ବାଉଣା । ଗନ୍ଧବ ଗାଉଣୀ ହୋଇବ
ଲୁଣା । ଝିକଟି ନାଟି ଅନ୍ଧାର ଦେଖିବ । ଇନ୍ଦ୍ର ସବୁକୁ ସେ ନିନ୍ଦା କରିବ
ଯେ । ଅନେକ ମିତ୍ରଙ୍କ ସହ ଯେ । ଖେରଣା ବଙ୍ଗାଲି ମାରୁଅଛ ମିଛ
କରନ୍ତୁ ରବ ଦେଇ ଯେ । ୧୨ ।

ଲବଣିଏ ବଡ଼ ତାର ଅପିସି । ସାଞ୍ଜ-ଶୁକ କଥା ଶୁଣିବ
ଦସି । ମୁହାଁ ଦଳାରେ କ'ଣ ବାସନ । ଦେଖି ଲୁଣିଯାଏ ଦେଇ ନୟନ
ଯେ । ଘରା ଦଳାରେ ଦେଇ ଯେ । ହଜାରେ ପଜନା ଯେ ଦଳାଇ
ଦସଇ କହଇ ମୁଁ ଠିକ ଠିକ ଯେ । ୧୩ ।

ଓଡ଼ିଆ ଦଳାରୁ ଟ୍ରେମ ନାହିଁ । ନମାଜନା ଘଣ୍ଟା ତା ପାଶେ ଥାନ୍ତି ।
ତାକତରଖନା ସେହ ଅଛଇ । ମର ମନୁଷ୍ୟକୁ ବନ୍ଧୁ ବଢ଼ାନ୍ତି ଯେ ।
ମନୁଷ୍ୟ ପାଏ ଲବ୍ଧି ଯେ । ତାହାର ବାବୁଙ୍କ ହଜାର ହଜାର ମାସକୁ
ଦେଇନ ଗଣା ଯେ । ୧୪ ।

ଦେହେଇ ତବର ଗାଁରେ ଦଳାଇ । ଶୁଣାଣୀ ଶୁଣା ସେ ମାରନ୍ତୁ
ଥାନ୍ତି । ତା ପାଶେ ମହାସିରିଜା ଦଳାଇ । ଓଡ଼ିଆବାସୀ ଯେ ଆନ୍ତୁ

ଅପାର ଯେ । ଉତ୍ତଳ ହେଉଛୁ ଶବ୍ଦ ଯେ । ବଜ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟେ ଶୋଭା
ପାଇଁ ଅଛି ଉତ୍ତଳର ଗର୍ଭରୁ ଯେ । ୨୫ ॥

ତେମସି ସୋହୁର ଚନ୍ଦ୍ରଣ ଯିବ । ଉତ୍ତଳର ପ୍ରଶାନ୍ତନା ଦେଖିବ ।
ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ମଣିଷର ମହାସୁଖ । ମାଲତୀ ଅଟନ୍ତି ସେ ପ୍ରଶାନ୍ତନା ଯେ ।
ଲେଉଟିଏ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଯେ । ନାହିଁ ବୋଲିବର ମନସ୍ତେ ଦେବ
ଉତ୍ତଳେ ଯାହା ରଚନ ଯେ । ୨୬ ॥

ସୁଖ ହୋଇଗଲେ ପାଡ଼େ ଦଇତ । ବଜ୍ରର ପଡ଼ଇ ଦାନ୍ତରେ
ବନ୍ଧା । ତା ପରେ ମରଜାଗାଡ଼ି ଚାଲିବ । ପାଟଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫା ଦର
ଯେ । ମେଦଗୁର ବଡ଼ ଜଣା ଯେ । ଅନ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମତି ଦେଖିବା ଦର୍ଶିବ
ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର କୋମା ଯେ । ୨୭ ॥

କାଳୀଦାସର ମୁଦ୍ରମା ଅପାର । ସେଠାରେ ଦେଖିବ ଦ୍ରାଘିଣ ମେଳ ।
ବାଟେ ବାଟେ ବସି ଦୟିଣ ଅନ୍ତ । ଦେବ ଗୁଳସୀ ଦମ୍ଭୀର ଦନ୍ତ ଯେ ।
ପରପାଟିଏ ତାଙ୍କର ଯେ । ମଙ୍ଗଳ କରାଣେ ଗୋବୁଧାନ୍ତ ଜନେ ଗର
ମୁକ୍ତି ରିବେ ନର ଯେ । ୨୮ ॥

ମହାମାୟା ଦୁର୍ଗା ଯେ ସିଦ୍ଧକାଳୀ । ନିରୋପତ୍ତର ରସେ ଶ୍ରବ ଦଇ ।
ସର୍ବାର ଅସୁର ପରସା ଦୁଇ । ଉଡ଼ା ରିବ ଦେବ ବାଟ ଉଡ଼ଇ ଯେ ।
ଅତି କଷ୍ଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନ ଯେ । ଗାହାକି ସେ ମାତା ସୁବସୁ କରନ୍ତି ସଂସାରେ
ସେ ବଡ଼ ଜନ ଯେ । ୨୯ ॥

ନରଦାସ ବାଟ ରବାଦ ସୁର । ତା ପାଶେ ଦେଖିବ ଜୟ ବଜ୍ରର ।
ହୃଦୟା ବଜ୍ରର ଦେଖିବ ପଶି । ସୁଧା ବଜ୍ରରରେ ମିଳିବ ଆସି ଯେ ।
ଚକ୍ରିବ ଚକ୍ର ବଜ୍ରର ଯେ । ଗଲ ଅନ୍ତର୍ଗତା ଯଦ୍ୟପି ଗୁଲିବ ଶ୍ରେମ
ସୁପ୍ରାସୁ ଧର ଯେ । ୩୦ ॥

ଧର୍ମରତା ବହୁ ବଜାର ପାଶେ । କରକର୍ତ୍ତୃକ ତା ପାଶେ ଦେଶେ ।
 ଶୋକଳ ଉଦା ତାପାଶରେ ଅଛି । କର୍ତ୍ତୃକର୍ତ୍ତୃକ ଟ୍ରେମ ଦାଉଛି ସେ ।
 ବହୁ ଆଲସ ବହୁତ ସେ । ଉଦାଲରୁ ଏକତାଲରୁ ପକାନ୍ତ ଶିରୋବଦ୍ଧ
 ପାଟ ନେଇ ସେ । *୧।

ଟ୍ରେମ କାଟି ଟ୍ରେମ ଗାଉଛି ଦେଶ । ମାଧବାବୁଦ୍ଧ ବଜାର ଠିକ ।
 କଂସାର ପକା ଶିମିଳାଦ୍ୱା କହ । ବୃତ୍ତାନ୍ତ-ଉଦ୍ୱିଗ୍ନୀ ତା ପାଶେ ଆଇ
 ସେ । ତା ପାଶେ ହାତବାଦନା ସେ । କାରଜନା ଦେଖି ଆଖି ଯାଏ ଲୁଗି
 ବହୁତ ମଇଦା ଦୁନା ସେ । *୨।

ବହୁକର୍ତ୍ତୃକ ଗୁପ୍ତା ଅପାର । ତା ନିକଟେ ଅଛି ଶ୍ୟାମ ବଜାର ।
 ଶୋଭା ବଜାର ତା ପାଶରେ ଅଛି । ବାବ ବଜାରକୁ ବାଟ ପଡ଼ୁଛି ସେ ।
 ରସଗୋଲ ଗାଅ କଣୀ ସେ । ବରୁରେ ବ୍ୟାତା ଏ କଳୟରେ ଅମୃତ
 ରସିଛି ଆଖି ସେ । *୩।

କାଶିପୁରୁ ଟ୍ରେମ ହୋଇଛି ଶେଷ । ଆଲମ ବଜାର ଅଛି ତା ପାଶେ ।
 ମେଢ଼ ଆ ଜାତିର ଦେଖିବ ମେଳ । ଅତି ସରସ ସେ ଧନୀ କଲ ସେ ।
 ଓଡ଼ିଆ ସର୍ବାଇ ଚନ୍ଦ୍ର ସେ । ବୁଝା କେ କାହାର ଦଶ ବାବ ଟଙ୍କା
 ଶାହେବ ଠାରୁ ନଅଗୁ ସେ । *୪।

ତା ପାଶେ ଦେଖିବ କମାର ଘାଟ । ଚଢ଼କଳମାନ ଦେଖିବ ସେଠି ।
 ସପ୍ତ ସପ୍ତ ଭୋକେ ଖଟନ୍ତୁ ଆସି । ଗୁଡ଼ ବାରଟାରେ ବାଜେ ବଂଲଣୀ ସେ
 ବନ ବୁଏ କାରଖାନା ସେ । ଉଲଟ ଜମିରେ ଭେଲକଳ ଦେଖି
 ଲବରତ ସିଦ୍ଧା ମନା ସେ । *୫।

ସଂସାରେ ସର୍ବାର୍ଥ ଉତ୍ତୁଷ୍ଠି ସେତେ । କଲ କାରଖାନା ଅଛଇ ତେତେ

ଟଙ୍କା ଭଲ ଅଛି ବାବୋବା ପାରି । ଶାସ ପାଇଲେ ତରେ ଶୁଭେଷ ସେ
ନ ମାତ ଉତରେ ମିଳି ସେ । କହୁଛି ଟଙ୍କା ସେ ଗୋରୁମାନା କେଉଁ
କମାସ ସଦା ପାଇବ ସେ । ୩୨ ।

ସଂଗ୍ରହରେ ଯେତେ କବିତା ହୋଇଛି । ସବୁ ଗୁଣାଗୁଣା ସବୁରେ ଅଛି
ଅତିସ କହେଇ କହେ କେତେ । ଅବାଲତ ହାଲକୋଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ।
ସେ । 'ପାଣି ଠାକୁ କରୁଥା' ସେ । ଧର୍ମ ଅବତାର କବିର କବିର
ସମାଧିଆ ଆଜା ପାଲି ସେ । ୩୩ ।

ମର୍ଦ୍ଦ ମର୍ଦ୍ଦରେ ଯେତେ ପଦାର୍ଥ । କଲିକତାରେ ସେ ସବୁର ଶୁଣ ।
ପିତା ମାତା ଏକା ମିଳିବେ ନାହିଁ । ସୁପ୍ତାରେ ସେଏସ ବନ୍ଧୁ ତଳର
ସେ । ଧନ ଧନ ସରକାର ସେ । ଯାହାଙ୍କର ସୁଖାୟ ଏ ସବୁର
ତାକୁ ମୋର ନମସ୍କାର ସେ । ୩୪ ।

ଶ୍ରୀମ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ବସୁଧର । ସମାଧି ସୁଖ ଶ୍ରୀ କୁଳଦେବୀ ।
ମର୍ଦ୍ଦ ସୁଖ ସାକୁ କରନ୍ତି ସୁଖ । ଆସୁମାନେ ଯାହାଙ୍କର ପରଦା ସେ ।
ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଘୋଷ ସେ । କହୁଛି ପ୍ରକାରେ କଲିକତା ଗଞ୍ଜି ସୁଖ
ମଧୁକର ଘେଷ ସେ । ୩୫ ।

ସମାଧି ।

